

Sermo

XIX

783

Dñica eadem Sermo. iij. scz de volūtatibz bonis et male discretionibz: fructu: et iudicio corā deo.

Malis arboribz

na fructus bonos facit. mala autē arbor malos fructus facit. Math. vij. et euage. bo dierno. Verba sūt saluatoris nri d qv Aug. deser. do. dr. Arbor qppe ē ipsa aia. i. ipe bō. fructus vō opa boīs. Nō qppōt mal⁹ bō bona opari. neqz bon⁹ mala. q si vult mal⁹ bona opari p us bon⁹ facit. qz dū autē qsqz mal⁹ ē nō pōt facere fructus bonos. Sic enī pōt fieri vt qd fuit nix nō sic iā nix. s. p. resolutionēs. nō autē pōt ee vt nix sic calida. Sic pōt fieri vt q mal⁹ fuit nō sic mal⁹. nō m sic ri p vt malus bñ faciat. s. manēs mal⁹. Decille Eubul⁹ rō. qz Raban⁹ ibide dr. q bō dr bona arbor vlt mala ppe volūtate bonā vlt malā. manīs festū ē autē q fruct⁹ opoz et bona volūtate s bō/ ni tāqz ex radice arboris bone. et ex mala volūtate tāqz ex arborē mala fruct⁹ ei⁹. i. opa sūt mala. Ideo bec dēsigns saluator dr. Dis arbor zc. pater in euāgelio. Et qz p arborēs designat tā fm Rabanū qz etiā fm Aug. et Julianū; ipsa hoīs volūtas vel bona vlt mala: iudicio de ipsa volūtate hūane aie i bō fime p dīcabī⁹ tria mysteria. Prīmū dicit discretionis. Secundū dr dijudicationis. Terciū dr fructificationis.

Pro b sermōe alīs thēma pē poni illd apli. Si volūtas pmptra ē fm id qd bz accepta ē. i. Loz. vij. b est: qntū boni pōt facere deo placet. Circa p mū de discretōe volūtatis. i. bone et male Inqredū ē ex qd corā deo iudicat et discernit bona volūtas hoīs a mala. Hec ei scire ē valde vtile vt malā volūtate caueam⁹ ne dānemur p eā. et bonā teneam⁹ vt saluemur p eā. Nā Aug. in de li. ar. j. ca. iij. dicit. In volūtate nra pntu rū est vt vt fruamur vel caream⁹ sūmo bono. et ibide li. iij. ca. iij. subil adeo ē in volūtate nra nī si id qd cū volū⁹ facim⁹. Quapropt nī tā in pēte nra est qz ipa volūtas. ipsa ei pntu nullo iter uallo mor vt volū⁹ pntō ē. Et iō h recte possum⁹ dicere q nō volūtate senescim⁹ s necessitate. et nī volūtate morimur s necessitate. et si qd aliud est h mōi. S. qz vlt delir⁹ dicere audeat q nō volūtate volum⁹. s. id qd volū⁹. Nec ille. Et qv parz q ex volūtate nra pēder oīs sal⁹ vlt dānationē nra qz propē vtile ē scire quō discernit volūtas. Ad b q Notādū est fm Rayneriū i sūma sua et doc. alios recolligēdo q volūtas bōa a mala dīscr/ nī optime pē qvior signa potissima.

- Prīmū bone opationis. Secundū sancte intentionis. Terciū plene obeditionis. Quartum firme pferuationis. Prīmū signū dr bone opatōis. Nā volūtas ē bona iudicat corā dō et hoibz nīc qñ. s. vult opari bona. qz autē opat mala et b iudicat vtiqz ma/

la. sic arbor iudicat ex fructu: vt dñs rps dicit et p se i b euāgelio et themate. Nā z Lxxvj. Omel. xxxij. dr. Sermita aie bone se cogitationes scē. flo/ res sūt bone volūtas. et fructus bone opatōis. Circa b Notādū q pcpue ipedit hoīs volūtas ne faciat fructū bonū sic arbor. Prō ex mala societate. Nā dicite Arestorale li. d plāt qdā arbores i vno loco faciūt fructū malū: q trāspātate faciūt fructū bonū. et parz xpxi. Nā z a qdā pto audim⁹ q qñscūqz bona arbor plāet in ēra vbi iacet ferricalca vlt p p lūma: facit sp ibi fructū et boletas tā noxias q bō comedēdo extin/ de ad mortē iūstiat. Sic etiā ē de hūana volū/ tate q si fuerit loco male societati nī bñ fructif/ cat: s opoz talē locū mutare. vij. j. Loz. xv. Noli/ te seduci: corrūpūt ei bonos mores colloqā ma/ la. Secdo ipedit volūtas a fructu et mala iue/ terata p suetudie. qz suetudo est alia nasa. li. de memoria et remisc. Nā sic arbor ē nimia silue/ str⁹ et vetusta nī fructificat. sic volūtas hūana cū est nimia siluestr⁹ p odū et ira iuuetata nī fructif/ ficat. j. Joh. iij. Qui nī diligit māer i morte. Silr si est iuuetata p suetudie depuata. Dicit ei Arest. q si amigdala⁹ ver⁹ pforat: ibior i medulla depu/ rabit⁹ et ferrilioz efficiat. sic bō mala p suetudie iue/ terat⁹ dr acerba castigatōe pforari. et sic meli⁹ fru/ ctificat. vñ Bern. Consuetudo p suetudie viciā sic/ clau⁹ clauo reūdīf. oportet qte facere vim s vi. Tercio ipedit volūtas ex bonis maliciā et de/ monū pueritate. nā multi sunt q p seruire vo/ lūt diabolo in mal⁹ opibz et pitis dānationē eter/ nā inducūt qz dseruire rpo i bonis opibz pro/ etna bicitudie. N S inqro te o pctōr bōz/ dicit mibi quō poteris discernere aliquā arborē q/ diu creuit ad quā pēz casura sit cū ceciderit. Ad/ hoc respōdere potes optime qz cader versus il/ lam ptem ad quā plures extendit ramos in fru/ ctificando. eoqz illuc trahit pondus ramos. sic/ homo tu cognosceris ad quam ptem cades in/ morte: vt rram ad ptem dei versus celum: an ad/ partem diaboli in infernū: et hoc. si plures fron/ des et ramos cogitacionū et affectionūz in fru/ ctificando ope extendisti: vel ad deum: sic enī in/ celum ibis. vel si plures extendisti ad diabolūz/ cum diabolo ad infernum peribis. Athanas. Qui bona egerūt ibiē in vitā eternā. qui vō ma/ la in ignem eternū. Secundū signum quo dī/ scernit bona voluntas a mala dicit sancte intē/ tionis. quia generalis regula est q in omni ope/ re bono intērio est iudicāda. vt ex ea vel appo/ bet opus aut reprobet indignum. pur dicit A/ dorius de summo bono. Unde et fm Boetū. ij. Thopi. pro thopica regula est. Cuius finis bo/ nus ipsum quoqz bonum. Et iterum. cuius fin/ nis malus ipsum quoqz malum. Et hoc idem/ approbat ex verbis euangeliij Matth. vij. vbi/ rps dicit sic. Si oculus tu⁹ simplex fuerit. Lyra/ hoc est ocul⁹ intētiois: totū corp⁹ tuū. i. corā qge/

hol vōt ipedit

amigdala

et p. p. p. p. p.

